

MATEMATIČKIM OČEKIVANJEM DO KOMBINATORIČKIH IDENTITETA

VEDRAN KRČADINAC

SAŽETAK. U enumerativnoj kombinatorici obično se najprirodnijim smatraju dokazi u kojima se direktno prebrojava elemente nekog skupa ili uspostavlja bijekcija između dvaju skupova. Pokazat ćemo da zanimljive kombinatoričke identitete možemo izvesti slučajnim biranjem elemenata konačnog skupa i računanjem matematičkog očekivanja odgovarajućih slučajnih varijabli. Prednost ovog pristupa je što primjenom iste ideje u različitim situacijama otkrivamo nove identitete. Možemo ih dokazati i prebrojavanjem, ali za to unaprijed trebamo znati identitete koje dokazujemo.

1. UVOD

U kombinatorici se često pojavljuju identiteti poput ovih:

$$\sum_{i=0}^n \binom{n}{i} = 2^n, \quad (1)$$

$$\sum_{i=0}^n i \cdot \binom{n}{i} = n \cdot 2^{n-1}. \quad (2)$$

Možemo ih dokazati metodom dvostrukog prebrojavanja. Ideja je interpretirati formule na lijevoj i na desnoj strani kao broj elemenata istog skupa. Na primjer, formula 2^n na desnoj strani identiteta (1) je broj podskupova n -članog skupa $N = \{1, \dots, n\}$. Na lijevoj strani imamo binomne koeficijente $\binom{n}{i}$ koji prebrojavaju i -člane podskupove od N . Sumiranjem po $i = 0, \dots, n$ dobivamo ukupan broj podskupova i zato je lijeva strana jednaka desnoj.

Za identitet (2) prebrojavamo parove (S, x) , pri čemu je $S \subseteq N$, a $x \in S$ je jedan njegov istaknuti element. Desnu stranu dobivamo tako da prvo biramo $x \in N$, što možemo na n načina, a zatim ga dopunimo do podskupa S izborom preostalih elemenata. Za to imamo 2^{n-1} mogućnosti, pa je broj parova (S, x) jednak $n \cdot 2^{n-1}$. Na lijevoj strani prvo biramo i -člani podskup S na $\binom{n}{i}$ načina, a zatim istaknuti

element $x \in S$ na i načina. Ukupan broj parova dobivamo množenjem $i \cdot \binom{n}{i}$ i sumiranjem po $i = 0, \dots, n$.

2. VJEROJATNOSNA METODA

Druga metoda za dokazati identitet (2) je slučajno biranje podskupa $S \subseteq N$. Pretpostavimo da je izbor svakog od 2^n podskupova jednako vjerojatan (kažemo da S biramo *uniformno*). Promotrimo koliki je očekivani broj elemenata od S , tj. matematičko očekivanje slučajne varijable $X = |S|$.

Ako slučajna varijabla X poprima konačno mnogo vrijednosti $x_1, \dots, x_k \in \mathbb{R}$ s vjerojatnostima $p_1, \dots, p_k$, *matematičko očekivanje* od X definiramo kao sumu

$$E(X) = \sum_{i=1}^k x_i \cdot p_i = \sum_{i=1}^k x_i \cdot \mathbb{P}(X = x_i).$$

Smisao definicije je “prosječna vrijednost” slučajne varijable. Prema zakonu velikih brojeva, aritmetička sredina vrijednosti koje poprima X s velikom vjerojatnošću je blizu $E(X)$. Aproksimacija je bolja što više puta ponavljamo pokus.

Naša slučajna varijabla $X = |S|$ poprima vrijednosti $0, \dots, n$ s vjerojatnostima koje dobijemo dijeljenjem broja povoljnih mogućnosti s ukupnim brojem mogućnosti:

$$\mathbb{P}(|S| = i) = \frac{\binom{n}{i}}{2^n}.$$

Matematičko očekivanje je stoga

$$E(X) = \sum_{i=0}^n i \cdot \frac{\binom{n}{i}}{2^n} = \frac{1}{2^n} \sum_{i=0}^n i \cdot \binom{n}{i}. \quad (3)$$

S druge strane, “prosječni” slučajno izabrani podskup $S \subseteq N$ ima oko pola od ukupnog broja elemenata. To možemo obrazložiti prikazom X kao zbroja indikatorskih slučajnih varijabli. Za $i \in N$, varijabla X_i poprima vrijednost 1 ako je i sadržan u slučajno izabranom podskupu, a 0 inače:

$$X_i = \begin{cases} 1, & i \in S, \\ 0, & i \notin S. \end{cases}$$

Vrijedi $X = \sum_{i=1}^n X_i$, a matematička očekivanja indikatorskih varijabli su

$$E(X_i) = 1 \cdot \mathbb{P}(i \in S) + 0 \cdot \mathbb{P}(i \notin S) = \mathbb{P}(i \in S) = \frac{1}{2}.$$

Zbog linearnosti matematičkog očekivanja vrijedi

$$E(X) = E\left(\sum_{i=1}^n X_i\right) = \sum_{i=1}^n E(X_i) = \sum_{i=1}^n \frac{1}{2} = \frac{n}{2}.$$

Izjednačavanjem izraza (3) s $\frac{n}{2}$ dobivamo identitet (2).

Pionir primjene vjerojatnosti za dokazivanje teorema iz kombinatorike je mađarski matematičar Paul Erdős (1913.-1996.). U monografiji [1] dani su vjerojatnosni dokazi mnogih važnih teorema. U dokazima se osim matematičkog očekivanja koriste i drugi pojmovi i rezultati iz teorije vjerojatnosti: varijanca, korelacija, uvjetna vjerojatnost i formula potpune vjerojatnosti, entropija i martingali. U ovom članku koristimo matematičko očekivanje za izvođenje kombinatoričkih identiteta na sličan način kao identiteta (2). Mijenjat ćemo objekte koje slučajno biramo i varijable kojima računamo očekivanje. Prikazivanjem kao zbroja indikatorskih varijabli i primjenom linearnosti očekivanja dobit ćemo razne zanimljive identitete.

3. PODSKUPOVI

Pretpostavimo da uniformno biramo podskup od N sa zadanim brojem elemenata. Njegova veličina je zadana, ali ima smisla računati očekivani broj elemenata u presjeku ili uniji dva takva podskupa. Biramo $A \subseteq N$ veličine $|A| = a$ uniformno među svim a -članim podskupovima od N . Na isti način nezavisno biramo $B \subseteq N$ veličine $|B| = b$. Slučajna varijabla $X = |A \cap B|$ poprima vrijednosti od 0 do $\min\{a, b\}$ s vjerojatnostima

$$\mathbb{P}(|A \cap B| = i) = \frac{\binom{a}{i} \binom{n-a}{b-i}}{\binom{n}{b}}.$$

Ako je podskup A izabran (svejedno koji), za podskup B biramo i elemenata iz A koji će biti u presjeku i još $b - i$ elemenata iz $N \setminus A$. U brojniku je broj izbora B za koje je $|A \cap B| = i$, a u nazivniku ukupan broj izbora B . Matematičko očekivanje je po definiciji

$$E(X) = \frac{1}{\binom{n}{b}} \cdot \sum_{i \geq 0} i \cdot \binom{a}{i} \binom{n-a}{b-i}. \quad (4)$$

S druge strane, X je suma po svim $i \in N$ indikatorskih slučajnih varijabli

$$X_i = \begin{cases} 1, & i \in A \cap B, \\ 0, & i \notin A \cap B. \end{cases}$$

s matematičkim očekivanjima

$$E(X_i) = \mathbb{P}(i \in A \cap B) = \mathbb{P}(i \in A) \cdot \mathbb{P}(i \in B) = \frac{a}{n} \cdot \frac{b}{n} = \frac{ab}{n^2}.$$

Stoga je

$$E(X) = \sum_{i=1}^n E(X_i) = \sum_{i=1}^n \frac{ab}{n^2} = \frac{ab}{n}.$$

Izjednačavanjem s (4) i korištenjem svojstva apsorpcije $\binom{n}{b} = \frac{n}{b} \binom{n-1}{b-1}$ dobivamo identitet

$$\sum_{i \geq 0} i \cdot \binom{a}{i} \binom{n-a}{b-i} = \frac{ab}{n} \cdot \binom{n}{b} = a \cdot \binom{n-1}{b-1}. \quad (5)$$

I ovaj identitet možemo dokazati dvostrukim prebrojavanjem, slično kao (2). Pretpostavimo da su prvih a brojeva iz skupa N obojani crveno, a preostalih $n-a$ brojeva plavo. Prebrojavamo parove (B, x) podskupa $B \subseteq N$ veličine b i jednog njegovog istaknutog elementa $x \in B$ koji je crveni. Desnu stranu identiteta (5) dobivamo ako prvo biramo x , a lijevu stranu ako prvo biramo B .

Još jedan identitet dobivamo računanjem matematičkog očekivanja slučajne varijable $Y = |A \cup B|$. Ako je A izabran i biramo B tako da bude $|A \cup B| = i$, trebamo izabrati $i-a$ elemenata iz $N \setminus A$, a preostalih $b - (i - a) = a + b - i$ elemenata iz A . Zato je

$$\begin{aligned} E(Y) &= \sum_{i \geq a} i \cdot \mathbb{P}(|A \cup B| = i) = \sum_{i \geq a} i \cdot \frac{\binom{n-a}{i-a} \binom{a}{a+b-i}}{\binom{n}{b}} \\ &= \frac{1}{\binom{n}{b}} \cdot \sum_{i \geq a} i \cdot \binom{n-a}{i-a} \binom{a}{a+b-i}. \end{aligned}$$

Indikatorske slučajne varijable

$$Y_i = \begin{cases} 1, & i \in A \cup B, \\ 0, & i \notin A \cup B. \end{cases}$$

imaju očekivanja

$$E(Y_i) = \mathbb{P}(i \in A \cup B) = \mathbb{P}(i \in A) + \mathbb{P}(i \in B) - \mathbb{P}(i \in A \cap B) = \frac{a}{n} + \frac{b}{n} - \frac{ab}{n^2}.$$

Slijedi

$$E(Y) = E\left(\sum_{i=1}^n Y_i\right) = \sum_{i=1}^n E(Y_i) = a + b - \frac{ab}{n}.$$

Izjednačavanjem i korištenjem svojstva apsorpcije i Pascalove rekurzije $\binom{n}{b} = \binom{n-1}{b-1} + \binom{n-1}{b}$ dobivamo identitet

$$\begin{aligned} \sum_{i \geq a} i \cdot \binom{n-a}{i-a} \binom{a}{a+b-i} &= (a+b) \binom{n}{b} - a \binom{n-1}{b-1} \\ &= a \binom{n-1}{b} + b \binom{n}{b}. \end{aligned} \quad (6)$$

Pokušajte dokazati ovaj identitet metodom dvostrukog prebrojavanja!

4. PARTICIJE

Particija skupa N je rastav na disjunktne neprazne podskupove. Točnije, to je familija $\mathcal{P} = \{B_1, \dots, B_k\}$ podskupova $B_i \subseteq N$, $B_i \neq \emptyset$ koje zovemo *blokovima* takva da vrijedi $\bigcup_{i=1}^k B_i = N$ i $B_i \cap B_j = \emptyset$ za $i \neq j$. Ukupan broj particija n -članog skupa je *Bellov broj* B_n , a broj particija s točno k blokova *Stirlingov broj druge vrste* $\left\{ \begin{smallmatrix} n \\ k \end{smallmatrix} \right\}$. Na isti način kao (1) slijedi identitet

$$\sum_{k=1}^n \left\{ \begin{smallmatrix} n \\ k \end{smallmatrix} \right\} = B_n.$$

Stirlingovi brojevi druge vrste zadovoljavaju rekurziju analognu Pascalovoj:

$$\left\{ \begin{smallmatrix} n \\ k \end{smallmatrix} \right\} = \left\{ \begin{smallmatrix} n-1 \\ k-1 \end{smallmatrix} \right\} + k \cdot \left\{ \begin{smallmatrix} n-1 \\ k \end{smallmatrix} \right\}.$$

Bellovi brojevi zadovoljavaju rekurziju

$$B_{n+1} = \sum_{i=0}^n \binom{n}{i} B_{n-i}. \quad (7)$$

Dokazi ovih rekurzija raspisani su u skripti [4].

Ako slučajno i uniformno biramo particiju $\mathcal{P}$, vjerojatnost da se sastoji od k blokova je $\mathbb{P}(|\mathcal{P}| = k) = \frac{\left\{ \begin{smallmatrix} n \\ k \end{smallmatrix} \right\}}{B_n}$. Matematičko očekivanje slučajne varijable $X = |\mathcal{P}|$ je

$$E(X) = \sum_{k=1}^n k \cdot \frac{\left\{ \begin{smallmatrix} n \\ k \end{smallmatrix} \right\}}{B_n} = \frac{1}{B_n} \cdot \sum_{k=1}^n k \cdot \left\{ \begin{smallmatrix} n \\ k \end{smallmatrix} \right\}. \quad (8)$$

S druge strane, za neprazan podskup $S \subseteq N$ promotrimo indikatorsku varijablu

$$X_S = \begin{cases} 1, & S \text{ je blok od } \mathcal{P}, \\ 0, & \text{inače.} \end{cases}$$

Njezino očekivanje ovisi samo o kardinalitetu $|S| = i$:

$$E(X_S) = \mathbb{P}(S \text{ je blok od } \mathcal{P}) = \frac{B_{n-i}}{B_n}.$$

Vrijedi $X = \sum_S X_S$, gdje suma ide po svim nepraznim podskupovima od N . Iz linearnosti očekivanja i grupiranjem po kardinalitetu od S dobivamo

$$E(X) = \sum_S E(X_S) = \frac{1}{B_n} \cdot \sum_{i=1}^n \binom{n}{i} B_{n-i}.$$

Zadnja suma ide od $i = 1$ jer prazan skup ne može biti blok particije. U rekurziji (7) suma ide od $i = 0$, pa uspoređivanjem dobivamo

$$E(X) = \frac{1}{B_n} \cdot (B_{n+1} - B_n).$$

Izjednačavanjem s (8) slijedi

$$\sum_{k=1}^n k \cdot \left\{ \begin{matrix} n \\ k \end{matrix} \right\} = B_{n+1} - B_n. \quad (9)$$

Identitet (9) također možemo dokazati dvostrukim prebrojavanjem. Na lijevoj strani brojimo particije od N s jednim istaknutim blokom. Uspostavimo bijekciju između takvih particija i particija skupa

$$\{1, \dots, n, n+1\}$$

u kojima element $n+1$ nije sam u bloku: dodajemo element $n+1$ u istaknuti blok, a u drugom smjeru istaknemo blok kojim je pokriven $n+1$ i iz njega obrišemo taj element. Particija u kojima je element $n+1$ sam u bloku ima B_n , pa je broj particija od N s jednim istaknutim blokom upravo $B_{n+1} - B_n$.

5. PERMUTACIJE

Permutacija je bijekcija $\pi : N \rightarrow N$. Broj permutacija n -članog skupa je faktorijela $n! = 1 \cdot 2 \cdot \dots \cdot n$. Svaku permutaciju možemo na jedinstven način prikazati kao kompoziciju disjunktne *ciklusa*. To su permutacije oblika $c = (i_1 i_2 \dots i_k)$ koje preslikavaju $i_1 \mapsto i_2, i_2 \mapsto i_3, \dots, i_k \mapsto i_1$, a ostale elemente iz N ostavljaju fiksnim. Broj permutacija s točno i disjunktne ciklusa označavamo $\left[\begin{matrix} n \\ i \end{matrix} \right]$ i zovemo *Stirlingovim brojem prve vrste*. Identitet analogan (1) je

$$\sum_{i=1}^n \left[\begin{matrix} n \\ i \end{matrix} \right] = n!,$$

a rekurzija analogna Pascalovoj

$$\begin{bmatrix} n \\ i \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} n-1 \\ i-1 \end{bmatrix} + (n-1) \cdot \begin{bmatrix} n-1 \\ i \end{bmatrix}. \quad (10)$$

Dokazi su raspisani u [4].

Neka je vrijednost slučajne varijable X broj ciklusa permutacije π koju biramo uniformno. Njezino očekivanje je

$$\begin{aligned} E(X) &= \sum_{i=1}^n i \cdot \mathbb{P}(\pi \text{ ima točno } i \text{ ciklusa}) \\ &= \sum_{i=1}^n i \cdot \frac{\begin{bmatrix} n \\ i \end{bmatrix}}{n!} = \frac{1}{n!} \cdot \sum_{i=1}^n i \cdot \begin{bmatrix} n \\ i \end{bmatrix}. \end{aligned} \quad (11)$$

Indikatorska varijabla ciklusa $c = (i_1 i_2 \cdots i_k)$ dana je s

$$X_c = \begin{cases} 1, & c \text{ je ciklus od } \pi, \\ 0, & \text{inače.} \end{cases}$$

Matematičko očekivanje dobivamo tako da podijelimo broj permutacija kojima je c ciklus s ukupnim brojem permutacija:

$$E(X_c) = \mathbb{P}(c \text{ je ciklus od } \pi) = \frac{(n-k)!}{n!}.$$

Vidimo da očekivanje ovisi samo o duljini ciklusa k . Slučajna varijabla X je zbroj indikatorskih varijabli po svim mogućim ciklusima: $X = \sum_c X_c$. Primijenimo linearnost očekivanja i grupiramo sumu po duljini ciklusa:

$$E(X) = \sum_c E(X_c) = \sum_{k=1}^n \binom{n}{k} (k-1)! \cdot \frac{(n-k)!}{n!}.$$

Ovdje je $\binom{n}{k} (k-1)!$ broj ciklusa duljine k (biramo elemente $i_1, \dots, i_k$ i permutiramo ih do na ciklički pomak). Uvrštavanjem $\binom{n}{k} = \frac{n!}{k!(n-k)!}$ i sređivanjem dobivamo

$$E(X) = \sum_{k=1}^n \frac{1}{k} = H_n. \quad (12)$$

Sumu recipročnih vrijednosti prvih n prirodnih brojeva nazivamo n -tim *harmonijskim brojem* i označavamo H_n . Izjednačavanjem (11) i (12) dobivamo

$$\sum_{i=1}^n i \cdot \begin{bmatrix} n \\ i \end{bmatrix} = n! \cdot H_n.$$

Izraz na desnoj strani zadovoljava $n! \cdot H_n = \left[\begin{smallmatrix} n+1 \\ 2 \end{smallmatrix} \right]$, što možemo dokazati indukcijom koristeći se rekurzijom (10). Tako dolazimo do identiteta

$$\sum_{i=1}^n i \cdot \left[\begin{smallmatrix} n \\ i \end{smallmatrix} \right] = \left[\begin{smallmatrix} n+1 \\ 2 \end{smallmatrix} \right]. \quad (13)$$

Pokušajte i njega dokazati dvostrukim prebrojavanjem! U članku [3] dvostrukim prebrojavanjem su dokazani mnogi slični identiteti s binomnim koeficijentima i Stirlingovim brojevima prve i druge vrste, a [2] je knjiga posvećena toj metodi dokazivanja. U ovom članku “sučelili” smo je s vjerojatnosnom metodom i vidjeli da mnogi kombinatorički identiteti na prirodan način slijede iz linearnosti matematičkog očekivanja.

LITERATURA

- [1] N. Alon, J. H. Spencer, *The probabilistic method, fourth edition*, Wiley, 2016.
- [2] A. T. Benjamin, J. J. Quinn, *Proofs that really count. The art of combinatorial proof*, Mathematical Association of America, 2003.
- [3] M. Knežević, V. Krčadinac, L. Relić, *Matrix products of binomial coefficients and unsigned Stirling numbers*, u *Proceedings of the 3rd Croatian Combinatorial Days* (urednici T. Došlić i S. Majstorović), Građevinski fakultet, Sveučilište u Zagrebu, 2021., str. 35-44. <https://doi.org/10.5592/CO/CCD.2020.04>
- [4] V. Krčadinac, *Kombinatorika*, skripta, Sveučilište u Zagrebu, 2022. <https://web.math.pmf.unizg.hr/~krcko/nastava/komb/komb-skripta.pdf>